

## DIREKTĪVAS

## PADOMES DIREKTĪVA 2009/119/EK

(2009. gada 14. septembris),

ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

dalībvalstīm, cita starpā pārskatot naftas krājumu mehānismus Eiropas Savienībā, jo īpaši attiecībā uz pieejamību krīzes situācijā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. pantu,

(4) Šis mērķis cita starpā paredz Kopienas sistēmas un Starptautiskās Enerģijas aģentūras (turpmāk – VEA) sistēmas tuvināšanu.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

(5) Saskaņā ar noteikumiem, kurus paredz Padomes Direktīva 2006/67/EK (2006. gada 24. jūlijs), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves<sup>(4)</sup>, krājumu novērtēšanu veic attiecībā pret dienas vidējo iekšējo patēriņu iepriekšējā kalendārājā gadā. Savukārt pienākumi, ko uzliek 1974. gada 18. novembra Nolīgums par starptautisko enerģijas programmu (turpmāk - VEA nolīgums), tiek novērtēti, pamatojoties uz naftas un naftas produktu tīrā importa daudzumiem. Šā iemesla dēļ, kā arī citu metodoloģisku atšķirību dēļ krājumu uzturēšanas pienākumu aprēķināšanas metodika, kā arī metodika Kopienas drošības rezervju novērtēšanai būtu jāatvērta aprēķinu metodikai, ko izmanto saistībā ar VEA nolīguma piemērošanu, neraugoties uz faktiem, ka VEA aprēķinu metodes var būt jāizvērtē, ņemot vērā pēdējās desmitgadēs panāktos tehnoloģiskos uzlabojumus un to, ka valstīm, kuras nav VEA dalībvalstis un kuras ir pilnīgi atkarīgas no importa, var būt vajadzīgs vairāk laika, lai pielāgotu savus krājumu uzturēšanas pienākumus. Krājumu apjoma aprēķināšanas metožu un procedūru turpmāki grozījumi var izrādīties vajadzīgi un lietderīgi, lai vēl vairāk paaugstinātu atbilstību VEA praksei, tostarp, piemēram, izmaiņas, kuru rezultātā dažās dalībvalstīs var pazemināt 10 % samazinājuma procentu, ko piemēro krājumu aprēķināšanai, kas ļautu atsevišķi vērtēt līgroīna krājumus vai uzskaitīt tos krājumus, ko uzglabā tankkuģos dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos.ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu<sup>(1)</sup>,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu<sup>(2)</sup>,pēc apspriešanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju<sup>(3)</sup>,

tā kā:

(1) Kopienas apgādei ar jēlnaftu un naftas produktiem joprojām ir ļoti liela nozīme, jo īpaši transporta nozarē un ķīmijas rūpniecībā.

(2) Pieaugošā ražošanas koncentrācija, naftas rezervju samazināšanās, kā arī naftas produktu patēriņa paaugstināšanās pasaulē palielina risku, ka var rasties piegādes grūtības.

(3) Eiropadome rīcības plānā (2007.–2009. gadam) "Eiropas enerģētikas politika" uzsvēra, ka ir jāpalielina apgādes drošība gan Eiropas Savienībā kopumā, gan katrā no

(6) Naftas iekšzemes ražošana jau pati par sevi var dot ieguldījumu apgādes drošībā un tādēļ varētu pamatot to, ka dalībvalstīm, kas ražo naftu, krājumi ir mazāki nekā pārējās dalībvalstīs. Tomēr šāda atkāpe nedrīkstētu izraisīt būtiskas krājumu uzturēšanas pienākumu izmaiņas salīdzinājumā ar pienākumiem, kas izriet no Direktīvas 2006/67/EK. No tā izriet, ka dažu dalībvalstu krājumu uzturēšanas pienākums būtu jānosaka atkarībā no naftas iekšējā patēriņa, nevis atkarībā no importētajiem daudzumiem.

<sup>(1)</sup> 2009. gada 22. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).<sup>(2)</sup> 2009. gada 13. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).<sup>(3)</sup> OV C 128, 6.6.2009., 42. lpp.<sup>(4)</sup> OV L 217, 8.8.2006., 8. lpp.

- (7) Eiropadomes sanāksmē Briselē 2007. gada 8. un 9. martā sniegtajos prezidentvalsts secinājumos ir teikts, ka kļūst arvien svarīgāk un steidzamāk tas, ka Kopienai ir jāizstrādā integrēta enerģētikas politika, kurā būtu paredzēts apvienot Eiropas un dalībvalstu līmenī veiktas darbības. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt krājumu uzturēšanas mehānismu standartu konvergenci, ko izmanto dažādajās dalībvalstīs.
- (8) Naftas krājumu pieejamība un enerģijas piegāžu saglabāšana ir Kopienas un dalībvalstu valsts drošības būtiskas sastāvdaļas. Centrālo krājumu uzturēšanas struktūru (CKUS) pastāvēšana Kopienā ļauj tuvoties šo mērķu sasniegšanai. Lai attiecīgajām dalībvalstīm ļautu pēc iespējas labāk izmantot savus tiesību aktus savas CKUS darba uzdevumu noteikšanai, vienlaikus samazinot finansiālo slogu, ko šādas krājumu uzturēšanas darbības rada galapatērētājiem, aizliegums izmantot krājumus komercdarbībai ir pietiekams, vienlaikus atļaujot krājumu turēšanu jebkurā vietā Kopienā šim nolūkam izveidotai CKUS.
- (9) Ņemot vērā mērķus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos par naftas krājumiem, iespējamās bažas attiecībā uz drošību, kuras var rasties dažās dalībvalstīs, un vēlmi palielināt dalībvalstu solidaritātes mehānismu stingrību un pārredzamību, CKUS darbība iespēju robežās ir jākoncentrē to valsts teritorijā.
- (10) Vajadzētu būt iespējai naftas krājumus turēt jebkurā vietā Kopienā ar nosacījumu, ka tiek pienācīgi ņemta vērā to fiziskā pieejamība. Tādēļ uzņēmumiem, uz kuriem attiecas krājumu uzturēšanas pienākumi, vajadzētu būt iespējai no šiem pienākumiem atbrīvoties, tos deleģējot citam uzņēmumam vai kādai no CKUS. Turklāt tad, ja šos pienākumus var deleģēt CKUS, ko var brīvi izvēlēties Kopienas teritorijā, maksājot atlīdzību, kas nepārsniedz izmaksas par pakalpojumiem, samazinātos risks, ka valsts mērogā varētu būt iespējama diskriminācija. Uzņēmuma tiesības deleģēt nevajadzētu nozīmēt, ka citiem iesaistītajiem dalībniekiem ir pienākums pieņemt šādu deleģējumu, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi. Kad dalībvalstis pieņem lēmumu ierobežot uzņēmumu tiesības deleģēt, tām būtu jānodrošina, ka uzņēmējiem tiek garantētas tiesības deleģēt viņu pienākumu noteiktu minimālo procentuālo daļu; tādēļ šīm dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to CKUS pieņems krājumu uzturēšanas pienākuma deleģējumu apjomam, kas vajadzīgs, lai garantētu šo minimālo procentuālo daļu.
- (11) Dalībvalstīm būtu jānodrošina pilnīga pieejamība tiem krājumiem, kuru uzturēšanu nosaka Kopienas tiesību akti. Lai šādu pieejamību nodrošinātu, īpašumtiesībām attiecībā uz šiem krājumiem nevajadzētu piemērot nekādus aizliegumus vai ierobežojumus, kas varētu kavēt to izmantošanu naftas piegādes traucējumu gadījumā. Tādu uzņēmumu naftas produktus, kas pakļauti būtiskam piedziņas procedūru riskam, kuras vērstas uz to aktīviem, nevajadzētu ņemt vērā. Ja uzņēmumiem ir noteikts krājumu uzturēšanas pienākums, tad maksātspējas vai izlīguma procedūras uzsākšanu varētu uzskatīt par norādi, ka pastāv šāds risks.
- (12) Lai dotu dalībvalstīm iespēju ātri rīkoties īpaši steidzamos gadījumos vai vietēja mēroga krīžu apstākļos, varētu būt atbilstīgi šādās situācijās ļaut tām izmantot daļu no krājumiem. Šādi steidzami gadījumi vai vietēja mēroga krīzes neattiektos uz situācijām, ko rada jēlnaftas vai naftas produktu cenu izmaiņas, bet varētu attiekties uz dabasgāzes piegādes pārtraukumiem, kuru dēļ kā degviela enerģijas ražošanai jāizmanto cits degvielas veids, piemēram, jēlnafta vai naftas produkti.
- (13) To vajadzību dēļ, kas saistītas ar ārkārtēju situāciju politikas virzienu īstenošanu, valstu krājumu uzturēšanas mehānismu standartu konverģences dēļ, kā arī tādēļ, lai nodrošinātu krājumu apjomu pārredzamību, jo īpaši krīzes gadījumā, dalībvalstu un Kopienas rīcībā vajadzētu būt līdzekļiem šo krājumu pastiprinātai kontrolei. Saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem uzglabāti krājumi vai līgumiskas tiesības iegādāties noteiktus krājumu daudzumus ("biļetes"), kuras atbilst visām šajā direktīvā noteiktajām saistībām, vajadzētu būt noderīgiem instrumentiem, kas saskan ar mērķi – panākt lielāku konvergenci.
- (14) Tam, ka liela krājumu daļa pieder dalībvalstīm vai CKUS, ko izveidojušas dažādās valstu iestādes, vajadzētu dot iespēju paaugstināt kontroles un pārredzamības līmeni – vismaz attiecībā uz šo krājumu daļu.
- (15) Lai veicinātu apgādes drošību Kopienā, tā saucamajiem "īpašajiem krājumiem", ko savā īpašumā iegādājušās dalībvalstis vai CKUS un kas izveidoti saskaņā ar dalībvalstu pieņemtiem lēmumiem, būtu jāatbilst reālajām vajadzībām krīzes gadījumā. Turklāt tiem būtu vajadzīgs savs juridiskais statuss, kas krīzes gadījumā nodrošina to pilnīgu pieejamību. Šim nolūkam attiecīgajām dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai šos krājumus beznosacījumu kārtā aizsargātu pret jebkādiem piespiedu piedziņas pasākumiem.
- (16) Šajā posmā apjomi, kuriem jābūt šo CKUS vai dalībvalstu īpašumā, būtu jānosaka līmenī, ko neatkarīgi un brīvprātīgi noteikusi katra no attiecīgajām dalībvalstīm.

- (17) Tā kā ir jāpaaugstina kontroles un pārredzamības līmenis, tad attiecībā uz drošības rezervēm, kas nav īpašie krājumi, būtu jāparedz plašāki pārraudzības pienākumi, kā arī noteiktos gadījumos dalībvalstīm būtu jāuzliek pienākums informēt par pasākumiem, kuri nosaka drošības rezervju pieejamību, un par izmaiņām noteikumos, kuri attiecas uz to uzturēšanu.
- (18) Īpašo krājumu daudzuma svārstības, kas notiek atsevišķu krājumu aizstāšanas darbību rezultātā, varētu būt pieļaujamas, lai ļautu veikt vajadzīgās darbības, lai nodrošinātu krājumu svaigumu, atbilstību mainītām produktu specifikācijām vai lai izsludinātu jaunus konkursus par uzglabāšanas pakalpojumu nodrošināšanu.
- (19) Ja drošības rezerves un īpašie krājumi ir sajaukti ar citiem krājumiem, ko uzglabā uzņēmumi, būtu jāuzsver drošības rezervju apjomu pārredzamība.
- (20) Direktīvā 2006/67/EK noteiktais krājumu kopsavilkumu iesniegšanas biežums, kā arī termiņš, kādā tie jāiesniedz, ir atšķirīgs, salīdzinot ar dažādajām naftas krājumu uzturēšanas sistēmām, kas izveidotas citās pasaules daļās. Rezolūcijā par energoresursu cenu pieauguma makroekonomisko ietekmi Eiropas Parlaments pauda atbalstu biežākas informēšanas pieņemšanai.
- (21) Lai novērstu to, ka informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz par dažādajām produktu kategorijām, netiek sniegta atkārtoti, par pamatu dažādajām naftas produktu kategorijām, kuras minētas šajā direktīvā, būtu jāizmanto Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2008 (2008. gada 22. oktobris) par enerģētikas statistiku<sup>(1)</sup>.
- (22) Lai palielinātu piegādes drošību, sniegtu pilnīgāku informāciju tirgiem, radītu patērētājos pārliecību par naftas krājumu apjomu un uzlabotu informācijas nodošanas veidus, būtu jāparedz noteikums, ka statistikas kopsavilkumu sagatavošanas un iesniegšanas kārtībā vēlāk varēs izdarīt grozījumus un precizējumus.
- (23) To pašu mērķu dēļ statistikas kopsavilkumu sagatavošana un iesniegšana būtu jāpaplašina, to attiecinot ne vien uz drošības rezervēm un īpašajiem krājumiem, bet arī uz citiem krājumiem, un jāparedz, ka šie kopsavilkumi jāiesniedz reizi mēnesī.
- (24) Tā kā Komisijai iesniegtajos kopsavilkumos var būt kļūdas vai novirzes, Komisijas darbiniekiem vai pilnvarotajām personām vajadzētu būt iespējai pārbaudīt dalībvalstu gatavību ārkārtas situācijām un krājumu uzglabāšanu. Dalībvalstu valsts režīmam vajadzētu būt pietiekamam, lai nodrošinātu šādu pārbaudi efektīvu veikšanu saskaņā ar valsts procedūram.
- (25) Būtu jāveic saņemto un apkopoto datu kompleksa elektroniska un statistiska apstrāde. Apstrādē jāizmanto integrēti rīki un procedūras. Tādēļ Komisijai vajadzētu būt iespējai veikt visus šajā saistībā nepieciešamos pasākumus, jo īpaši jaunu datorsistēmu izstrādi.
- (26) Personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, tiesiski regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti<sup>(2)</sup>, savukārt uz fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Komisija, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un strukturās un par šādu datu brīvu apriti<sup>(3)</sup>. Šie tiesību akti jo īpaši nosaka, ka personas datu apstrādei ir jābūt pamatotai ar likumīgu nolūku un ka personas dati, kas iegūti nejauši, ir nekavējoties jādzēš.
- (27) Naftas produktiem bieži vien piejauc biodegvielu un piedevas. Ja tās ir piejauktas šiem produktiem vai ir iecerēts to darīt, vajadzētu būt iespējai tos ņemt vērā gan krājumu uzturēšanas pienākuma aprēķinā, gan uzturēto krājumu apjomu aprēķinā.
- (28) Attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu atļaut izpildīt pienākumus, kas tām varētu tikt uzlikti saskaņā ar lēmumu par krājumu nodošanu aprītē, kurš pieņemts saskaņā ar VEA nolīgumu vai saskaņā ar tā izpildes pasākumiem. Pienācīga un laicīga VEA lēmumu izpilde piegāžu grūtību gadījumos ir efektīvas rīcības būtisks faktors. Lai to nodrošinātu, dalībvalstīm būtu jānodod aprītē daļa no savām drošības rezervēm tādā apmērā, kas noteikts attiecīgajā VEA lēmumā. Komisijai būtu cieši jāsadarbojas ar VEA un rīcība Kopienas mērogā jābalsta uz VEA metodoloģiju. Jo īpaši Komisijai vajadzētu spēt ieteikt visām dalībvalstīm nodot krājumus aprītē, ja tas vajadzīgs, lai papildinātu un veicinātu to, ka tiek īstenots VEA lēmums, ar kuru aicina VEA locekļus nodot krājumus aprītē. Dalībvalstīm ir atbilstīgi atsaukties uz tādiem Komisijas ieteikumiem, kas ir spēcīgas Kopienas mēroga solidaritātes un kohēzijas interesēs starp tām dalībvalstīm, kuras ir VEA locekles, un tām dalībvalstīm, kuras tādas nav, reaģējot uz piegādes pārtraukšanu.

(1) OV L 304, 14.11.2008., 1. lpp.

(2) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(3) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- (29) Padomes Direktīvas 73/238/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par pasākumiem, kas veicami, lai mazinātu sekas, ko rada jēlnaftas un naftas produktu apgādes grūtības <sup>(1)</sup>, mērķis ir novērst vai vismaz mazināt kaitīgo ietekmi, ko rada jebkuras, pat īslaicīgas, grūtības, kuras izraisa ievērojamu jēlnaftas vai naftas produktu krājumu samazināšanos, tostarp nopietnus Kopienas saimnieciskās darbības traucējumus, ko varētu izraisīt šāda samazināšanās. Šajā direktīvā būtu jāparedz līdzīgi pasākumi.
- (30) Direktīvā 73/238/EEK ir arī paredzēts izveidot padomdevēju organizāciju, lai veicinātu dalībvalstu īstenoto vai ierosināto konkrēto pasākumu koordināciju šajā jomā. Šajā direktīvā būtu jāparedz šāda organizācija. Katrai dalībvalstij joprojām ir jāpieņem plāns, ko var piemērot gadījumos, kad rodas jēlnaftas un naftas produktu piegādes grūtības. Katrai dalībvalstij arī būtu jāpieņem noteikumi par organizatoriskajiem pasākumiem, kuri jāveic krīzes gadījumā.
- (31) Ņemot vērā, ka ar šo direktīvu ievieš vairākus jaunus mehānismus, būtu jāpārskata tās īstenošana un darbība.
- (32) Šī direktīva aizstāj vai aptver visus aspektus, uz kuriem attiecas Padomes Lēmums 68/416/EEK (1968. gada 20. decembris) par atsevišķu nolīgumu slēgšanu un īstenošanu starp valdībām attiecībā uz dalībvalstu pienākumu uzturēt minimālos jēlnaftas un/vai naftas produktu krājumus <sup>(2)</sup>. Tādējādi minētais lēmums zaudē savu nozīmi.
- (33) Ņemot vērā to, ka piedāvātās direktīvas mērķi, proti, uzturēt augstu naftas piegādes drošības līmeni Kopienā, lietojot uzticamus un pārredzamus mehānismus, kuru pamatā ir solidaritāte starp dalībvalstīm, vienlaikus ievērojot iekšējā tirgus un konkurences noteikumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tās mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (34) Pasākumi, kas nepieciešami šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību <sup>(3)</sup>.

- (35) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu dalībvalstis ir mudinātas gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (36) Tādēļ būtu jāatceļ Direktīva 73/238/EEK, Direktīva 2006/67/EK un Lēmums 68/416/EEK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

### 1. pants

#### Mērķis

Šī direktīva paredz noteikumus, kuru mērķis ir nodrošināt augstu naftas piegādes drošības līmeni Kopienā, lietojot uzticamus un pārredzamus mehānismus, kuru pamatā ir solidaritāte starp dalībvalstīm, uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātās rezerves un ievieš vajadzīgos procedūras līdzekļus, lai rīkotos būtiska šo produktu trūkuma situācijā.

### 2. pants

#### Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "atskaites gads" ir kalendārais gads, kura patēriņa vai tīro importēto daudzumu datus ņem vērā aprēķinos, ko veic, lai attiecīgi noteiktu uzturamo krājumu apjomu un faktiski uzturēto krājumu apjomu kādā konkrētā brīdī;
- b) "piedevas" ir vielas, kas nav ogļūdeņraži un ko kādam produktam pievieno vai piejauc, lai mainītu tā īpašības;
- c) "biodegviela" ir transportā izmantojamā šķidrā vai gāzveida degviela, ko iegūst no biomasas, "biomasa" ir bioloģiski noārdāmā frakcija lauksaimniecības, mezsaimniecības un ar to saistīto nozaru produktos, atkritumos un atliekās (tostarp augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), kā arī bioloģiski noārdāmā frakcija rūpniecības un sadzīves atkritumos;
- d) "iekšzemes patēriņš" ir kopējs lielums, ko aprēķina saskaņā ar II pielikumu un kas ir kopējais apjoms, kurš konkrētā valstī piegādāts ar enerģētiku saistītām un nesaistītām vajadzībām; šis kopējais apjoms ietver piegādes elektroenerģijas pārstrādes nozarei, kā arī piegādes rūpniecībai, transporta nozarei, mājsaimniecībām un citām nozarēm "galīgam" patēriņam; tas ietver arī enerģētikas nozares pašpatēriņu (izņemot naftas rafinēšanas rūpnīcu kurināmo);

<sup>(1)</sup> OV L 228, 16.8.1973., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 308, 23.12.1968., 19. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- e) "spēkā esošs starptautisks lēmums par krājumu nodošanu aprītē" ir ikviens spēkā esošs lēmums, kuru pieņēmusi Starptautiskās Enerģijas aģentūras Vadības padome un kura mērķis ir nodrošināt jēlnaftas vai naftas produktu pieejamību tirgū, nododot aprītē kāda tās dalībnieka krājumus un/vai veicot papildu pasākumus;
- f) "centrālā krājumu uzturēšanas struktūra" (CKUS) ir organizācija vai dienests, kuram var uzticēt pilnvaras rīkoties, lai iegādātos, uzturētu vai pārdotu naftas krājumus, tostarp drošības rezerves un īpašos krājumus;
- g) "būtiski piegādes traucējumi" ir jēlnaftas vai naftas produktu piegādes ievērojama un pēkšņa samazināšanās Kopienā vai kādā dalībvalstī neatkarīgi no tā, vai pēc tās tiek vai netiek pieņemts spēkā esošs starptautisks lēmums par krājumu nodošanu aprītē;
- h) "starptautiskie kuģu bunkuri" – to nozīme ir noteikta Regulas (EK) Nr. 1099/2008 A pielikuma 2.1. punktā;
- i) "naftas krājumi" ir energoproduktu krājumi, kā tie noteikti Regulas (EK) Nr. 1099/2008 C pielikuma 3.1. punkta pirmajā daļā;
- j) "drošības rezerves" ir naftas krājumi, kuri katrai dalībvalstij jāuztur saskaņā ar 3. pantu;
- k) "komerciālie krājumi" ir naftas krājumi, kurus uztur uzņēmumi un kuru uzturēšanu šī direktīva nereglamentē;
- l) "īpašie krājumi" ir naftas krājumi, kas atbilst 9. pantā minētajiem nosacījumiem;
- m) "fiziska pieejamība" ir pasākumi saistībā ar krājumu izvietošanu un pārvadāšanu, lai nodrošinātu to nodošanu aprītē vai efektīvu piegādi galapatērētājiem un tirgiem tādos termiņos un ar tādiem nosacījumiem, kas sekmē ar piegādes traucējumiem saistītu problēmu mazināšanu, ja tādas ir radušās.

Šajā pantā iekļautās definīcijas var tikt precizētas vai grozītas saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

### 3. pants

#### **Drošības rezerves – krājumu uzturēšanas pienākumu aprēķināšana**

1. Dalībvalstis pieņem tādas normatīvos un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai līdz 2012. gada 31. decembrim nodrošinātu, ka to labā Kopienas teritorijā pastāvīgi tiek uzturēts naftas krājumu apjoms, kas atbilst vismaz dienas vidējā tīrā importa daudzumiem 90 dienu laikā vai arī dienas vidējam iekšzemes patēriņam 61 dienai atkarībā no tā, kurš no abiem daudzumiem ir lielāks.

2. Dienas vidējā tīrā importa daudzumus, kas jāņem vērā, aprēķina, pamatojoties uz jēlnaftas ekvivalenta importēto daudzumu iepriekšējā kalendārajā gadā, kuru nosaka saskaņā ar I pielikumā izklāstīto kārtību un metodi.

Dienas vidējo iekšzemes patēriņu, kas jāņem vērā, aprēķina, pamatojoties uz iekšzemes patēriņa jēlnaftas ekvivalentu iepriekšējā kalendārajā gadā, kuru nosaka un aprēķina saskaņā ar II pielikumā izklāstīto kārtību un metodi.

3. Tomēr, atkāpjoties no 2. punkta, attiecībā uz laikposmu no katra kalendārā gada 1. janvāra līdz 31. martam minētajā punktā paredzētos dienas vidējā tīrā importa daudzumus un iekšzemes patēriņu nosaka, pamatojoties uz daudzumiem, kas importēti un patērēti priekšpēdējā gadā pirms attiecīgā kalendārā gada.

4. Šajā pantā paredzēto krājumu uzturēšanas pienākumu aprēķināšanas kārtību un metodes var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

### 4. pants

#### **Krājumu apjoma aprēķināšana**

1. Uzturamo krājumu apjomus aprēķina saskaņā ar metodēm, kas izklāstītas III pielikumā. Gadījumā, ja aprēķinu veic par to krājumu apjomu, kurus uztur katrai kategorijai, kas izvēlēta saskaņā ar 9. pantu, šīs metodes attiecas tikai uz produktiem, kuri pieder pie attiecīgās kategorijas.

2. Krājumu apjomu, ko uztur kādā konkrētā brīdī, aprēķina, izmantojot atskaites gada datus, kas noteikts, saskaņā ar 3. panta noteikumiem.

3. Jebkurus naftas krājumus var vienlaicīgi iekļaut gan dalībvalsts drošības rezervju aprēķinos, gan aprēķinot tās īpašos krājumus, ar nosacījumu, ka šie naftas krājumi atbilst visiem šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem attiecībā uz abiem krājumu veidiem.

4. Šā panta 1. un 2. punktā noteikto krājumu apjoma aprēķināšanas metodes un procedūras var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Jo īpaši, lai nodrošinātu saskaņotību ar VEA praksi, var izrādīties lietderīgi un izdevīgi grozīt šīs metodes un procedūras, tostarp III pielikumā minēto atskaitīšanas piemērošanu.

### 5. pants

#### **Krājumu pieejamība**

1. Šīs direktīvas mērķiem dalībvalstis nodrošina pastāvīgu pieejamību un fizisku piekļuvi drošības rezervēm un īpašajiem krājumiem. Tās pieņem minēto rezervju un krājumu identifikācijas, uzskaites un kontroles kārtību, lai šīs rezerves varētu pārbaudīt jebkurā brīdī. Šī prasība attiecas arī uz jebkurām drošības rezervēm un īpašajiem krājumiem, kuri ir sajaukti ar citiem krājumiem, ko uzglabā uzņēmumi.

Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu visus šķēršļus un apgrūtinājumus, kas varētu kavēt drošības rezervju un īpašo krājumu pieejamību. Katra dalībvalsts var noteikt ierobežojumus vai papildu nosacījumus saistībā ar iespēju paturēt savas drošības rezerves un īpašos krājumus ārpus savas valsts teritorijas.

2. Gadījumos, kad ir jāīsteno 20. pantā paredzētās ārkārtas procedūras, dalībvalstis aizliedz un neveic nekādus pasākumus, kas traucētu transportēt, izmantot vai laist aprītē drošības rezerves vai īpašos krājumus, kas to teritorijā tiek uzglabāti citās dalībvalstīs uzdevumā.

#### 6. pants

##### Drošības rezervju reģistrs – gada pārskats

1. Katra dalībvalsts izveido pastāvīgi atjauninātu detalizētu reģistru par visām tās uzturētajām drošības rezervēm, kas nav īpašie krājumi. Šajā reģistrā jo īpaši iekļauj informāciju, kas ļauj precīzi identificēt noliktavu, naftas rafinēšanas rūpnīcu vai glabātavu, kurā atrodas attiecīgie krājumi, kā arī noteikt to daudzumus, īpašnieku un veidu atbilstoši kategorijām, kuras noteiktas Regulas (EK) Nr. 1099/2008 C pielikuma 3.1. punkta pirmajā daļā.

2. Līdz katra kalendārā gada 25. februārim dalībvalstis nosūta Komisijai 1. punktā minētā krājumu reģistra kopsavilkumu, kurā norāda vismaz to drošības rezervju daudzumu un veidu, kas iekļautas reģistrā iepriekšējā kalendārā gada pēdējā dienā.

3. Turklāt dalībvalstis 15 dienu laikā pēc Komisijas lūguma nosūta Komisijai minētā reģistra pilnu kopiju; šajā kopijā var aizklāt konfidenciālus datus par krājumu atrašanās vietu. Šādu lūgumu var iesniegt ne vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, uz kuru attiecas pieprasītie dati, un šādu lūgumu nevar piemērot datiem, kas attiecas uz jebkuru laikposmu līdz 2013. gada 1. janvārim.

#### 7. pants

##### Centrālās krājumu uzturēšanas struktūras

1. Dalībvalstis var izveidot CKUS.

Dalībvalstīm nav atļauts izveidot vairāk kā vienu CKUS vai citu līdzvērtīgu iestādi. Dalībvalsts var izveidot savu CKUS jebkurā vietā Kopienā.

Ja dalībvalsts izveido CKUS, tai ir jābūt struktūrai vai dienestam, kura mērķis nav gūt peļņu un kurš darbojas vispārējās interesēs, un to neuzskata par uzņēmumu šīs direktīvas nozīmē.

2. CKUS galvenais mērķis ir iegādāties, uzturēt un pārdot naftas krājumus šīs direktīvas nolūkā vai lai ievērotu starptautiskus nolīgumus par naftas krājumu uzturēšanu. Tā ir vienīgā organizācija vai dienests, kuram var uzticēt pilnvaras iegādāties vai pārdot īpašos krājumus.

3. CKUS vai dalībvalstis uz noteiktu laiku var deleģēt ar drošības rezervju pārvaldīšanu saistītu uzdevumu izpildi, kā arī ar īpašo krājumu pārvaldīšanu saistītu uzdevumu, izņemot pārdošanu un iegādi, izpildi vienīgi:

a) citai dalībvalstij, kuras teritorijā tādi krājumi tiek uzglabāti, vai šīs dalībvalsts izveidotajai CKUS. Šādi deleģētus uzdevumus nevar deleģēt tālāk citām dalībvalstīm vai to izveidotām CKUS. Dalībvalstij, kura izveido CKUS, kā arī katrai dalībvalstij, kuras teritorijā krājumi tiks uzglabāti, ir tiesības noteikt deleģēšanu par nosacījumu, lai tās izsniegtu atļauju;

b) uzņēmējiem. Šādi deleģētas pilnvaras tālāk deleģēt nedrīkst. Ja šāds deleģējums vai jebkurš šā deleģējuma grozījums vai pagarinājums ir saistīts ar uzdevumiem, kuri attiecas uz tādu drošības rezervju un īpašo krājumu pārvaldīšanu, kuri tiek uzglabāti citā dalībvalstī, vispirms ir jāsaņem atļauja no tās dalībvalsts, kuras uzskaitē attiecīgie krājumi atrodas, un no visām dalībvalstīm, kuru teritorijā šie krājumi tiks uzglabāti.

4. Katra dalībvalsts, kura ir izveidojusi CKUS, 8. panta 1. un 2. punkta vajadzībām uzliek iestādei pienākumu publiskot:

a) pastāvīgi pilnīgu informāciju pa produktu kategorijām par krājumu apjomu, kuru uzturēšanu tā var uzticēt uzņēmumiem vai vajadzības gadījumā – ieinteresētajām CKUS;

b) vismaz septiņus mēnešus iepriekš – nosacījumus, saskaņā ar kuriem tā vēlas uzņēmumiem nodrošināt ar krājumu uzturēšanu saistītus pakalpojumus. Nosacījumus, kas jāievēro pakalpojumu sniegšanā, tostarp nosacījumus grafiku izstrādei, arī var noteikt kompetentās valsts iestādes vai ar konkursa procedūru, kas iecerēta, lai noskaidrotu labāko piedāvājumu, ko iesnieguši uzņēmumi vai attiecīgā gadījumā – ieinteresētās CKUS.

CKUS pieņem šādus deleģējumus, ievērojot objektīvus, pārredzamus un nediskriminējošus nosacījumus. Maksas, ko uzņēmumi maksā par CKUS sniegtajiem pakalpojumiem, nepārsniedz pilnas sniegto pakalpojumu izmaksas, un tās nevar pieprasīt, pirms krājumi ir izveidoti. CKUS var paredzēt nosacījumu, ka tā pieņems deleģējumu, ja uzņēmums sniegs garantiju vai cita veida nodrošinājumu.

## 8. pants

**Uzņēmumi**

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka katram uzņēmumam, kuram tā uzliek krājumu uzturēšanas pienākumus, lai izpildītu savas saistības, ko tā uzņēmusies saskaņā ar 3. pantu, tiek piešķirtas tiesības pēc uzņēmuma izvēles vismaz daļu no šiem pienākumiem deleģēt vienīgi:

- a) tās dalībvalsts CKUS, kuras uzskaitē šie krājumi atrodas;
- b) vienai vai vairākām CKUS, kuras ir savlaicīgi paziņojušas savu vēlmi uzturēt šādus krājumus, ar nosacījumu, ka šādiem deleģējumiem iepriekš ir saņemta atļauja no tās dalībvalsts, kuras uzskaitē attiecīgie krājumi atrodas, un no visām dalībvalstīm, kuru teritorijā šie krājumi tiks uzglabāti;
- c) citiem uzņēmumiem, kuriem ir krājumu pārpalikumi vai pieejami krājumi ārpus dalībvalsts teritorijas, ja attiecīgie krājumi atrodas uzskaitē Kopienā, ar nosacījumu, ka šādi deleģēšanai ir saņemta atļauja no tās dalībvalsts, kuras uzskaitē attiecīgie krājumi atrodas, un no visām dalībvalstīm, kuru teritorijā šie krājumi tiks uzglabāti; un/vai
- d) citiem uzņēmumiem, kuriem ir krājumu pārpalikumi vai pieejami krājumi tās dalībvalsts teritorijā, kuras uzskaitē attiecīgie krājumi atrodas, ar noteikumu, ka par šādu deleģējumu dalībvalstij paziņo iepriekš. Dalībvalstis šādiem deleģējumiem var noteikt ierobežojumus vai nosacījumus.

Pienākumus, kas deleģēti saskaņā ar c) un d) apakšpunktu, tālāk deleģēt nedrīkst. Iepriekš b) un c) apakšpunktā minētā deleģējuma izmaiņas vai pagarinājumi stājas spēkā tikai tad, ja tiem iepriekš ir saņemta atļauja no visām dalībvalstīm, kuras ir pilnvarojušas tādu deleģējumu. Jebkādas izmaiņas vai papildinājums d) apakšpunktā minētam deleģējumam ir uzskatāms par jaunu deleģējumu.

2. Katra dalībvalsts var ierobežot uzņēmumu tiesības deleģēt, kuriem tā nosaka vai ir noteikusi krājumu uzturēšanas pienākumus.

Tomēr, ja šāds ierobežojums ierobežo uzņēmuma tiesības deleģēt pienākumu attiecībā uz daudzumiem, kas ir mazāki nekā 10 % no tam noteiktajiem krājumu uzturēšanas pienākumiem, dalībvalsts nodrošina, ka tai ir izveidots CKUS, kuram ir pienākums uzņemties deleģējumu attiecībā uz daudzumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu uzņēmuma tiesības deleģēt vismaz 10 % no tam noteiktajiem krājumu uzturēšanas pienākumiem.

Šajā daļā noteikto minimuma procentuālo daudzumu paaugstina no 10 % līdz 30 % vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim.

3. Neskarot 1. un 2. punkta noteikumus, dalībvalstis var noteikt pienākumu uzņēmumam deleģēt vismaz daļu no saviem krājumu uzturēšanas pienākumiem dalībvalsts CKUS.

4. Dalībvalstis ne vēlāk kā 200 dienas pirms tā laikposma sākuma, uz kuru attiecas attiecīgie pienākumi, veic vajadzīgos pasākumus, lai informētu uzņēmumus par metodēm, kuras jāizmanto uzņēmumiem noteikto krājumu uzturēšanas pienākumu aprēķināšanai. Uzņēmumi īsteno tiesības deleģēt krājumu uzturēšanas tiesības CKUS ne vēlāk kā 170 dienas pirms tā laikposma sākuma, uz kuru attiecas attiecīgie pienākumi.

Gadījumā, ja uzņēmumi par laikposmu, uz kuru attiecas krājumu uzturēšanas pienākumi, ir informēti mazāk nekā 200 dienas iepriekš, tie savas deleģēšanas tiesības var īstenot jebkurā brīdī.

## 9. pants

**Īpašie krājumi**

1. Katra dalībvalsts var uzņemties saistības uzturēt obligātu naftas krājumu apjomu, ko izsaka patēriņa dienu skaitā, ievērojot šā panta nosacījumus.

Īpašie krājumi ir dalībvalsts vai tās izveidotās CKUS īpašums, un tie tiek uzturēti Kopienas teritorijā.

2. Īpašie krājumi var sastāvēt tikai no vienas vai vairākām šādām produktu kategorijām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1099/2008 B pielikuma 4. punktā:

- etāns,
- sašķidrināta naftas gāze,
- benzīns,
- aviācijas benzīns,
- benzīna tipa reaktīvā degviela (ligroīna tipa reaktīvā degviela vai JP4),
- petrolejas tipa reaktīvā degviela,
- cita veida petroleja,
- gāze||a/dīze|degviela (destilēta degviela||a),
- degviela||a (ar augstu un zemu sēra saturu),

- lakbenzīns un SPB,
- smērvielas,
- bitumens,
- parafīna vaski,
- naftas kokss.

3. Naftas produktus, kas veido īpašos krājumus, katra dalībvalsts identificē, pamatojoties uz 2. punktā minētajām kategorijām. Dalībvalstis nodrošina, ka atskaites gadam, kurš noteikts, piemērojot 3. pantā minētos noteikumus un attiecībā uz izmantotajās kategorijās iekļautajiem produktiem, dalībvalstī patērēto daudzumu jēlnaftas ekvivalents atbilst vismaz 75 % no iekšzemes patēriņa, kas aprēķināts, izmantojot II pielikumā iekļauto aprēķināšanas metodi.

Katrā no dalībvalsts izvēlētajām kategorijām īpašos krājumus, ko šī valsts uzņemas uzturēt, atbilst noteiktam vidējā dienas patēriņa dienu skaitam, ko mēra, pamatojoties uz to jēlnaftas ekvivalentu atskaites gadā, kurš noteikts, piemērojot 3. pantā minētos noteikumus.

Pirmajā un otrajā daļā minētos jēlnaftas ekvivalentus aprēķina, reizinot ar 1,2 izmantotajās vai attiecīgajās kategorijās iekļauto produktu "faktisko iekšzemes piegāžu" kopsummā, kā tās definētas Regulas (EK) Nr. 1099/2008 C pielikuma 3.2.1. punktā. Starptautiskos kuģu bunkurus aprēķinos neiekļauj.

4. Katra dalībvalsts, kas nolēmusi uzturēt īpašos krājumus, nosūta Komisijai paziņojumu, kuru publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un kurā norāda šādu krājumu apjomu, ko tā uzņemas uzturēt, un uzturēšanas termiņu, kurš ir vismaz viens gads. Paziņojumā norādīto minimālo apjomu piemēro vienādi visām dalībvalstīs izmantoto īpašo krājumu kategorijām.

Dalībvalsts nodrošina, ka krājumi tiek uzturēti visā paziņojumā norādītā laikposma garumā, neskarot dalībvalsts tiesības samazināt daudzumu pagaidu kārtā, veicot atsevišķu krājumu aizstāšanas darbības.

Dalībvalsts izmantoto kategoriju saraksts ir spēkā vismaz vienu gadu, un tā grozījumi var stāties spēkā tikai kalendārā mēneša pirmajā dienā.

5. Katra dalībvalsts, kas nav uzņēmusies saistības visā attiecīgā kalendārā gada garumā uzturēt īpašos krājumus vismaz 30 dienas, nodrošina, ka vismaz viena trešdaļa no tās krājumu uzturēšanas pienākumiem tiek nodrošināta tādu produktu veidā, kas atbilst 2. un 3. punktam.

Dalībvalsts, kurai uzglabā īpašos krājumus mazāk nekā 30 dienu vajadzībām, sagatavo gada pārskatu, kurā analizē valsts iestāžu veiktos pasākumus, lai nodrošinātu un pārbaudītu attiecīgās valsts drošības rezervju pieejamību un fizisku piekļuvi, kā minēts 5. pantā, un tajā pašā pārskatā norāda ieviestos mehānismus, kas dod dalībvalstij iespēju kontrolēt minēto rezervju izmantošanu naftas piegādes traucējumu gadījumos. Šo pārskatu Komisijai nosūta līdz tā kalendārā gada, uz kuru tas attiecas, pirmā mēneša beigām.

#### 10. pants

##### Īpašo krājumu pārvaldība

1. Katra dalībvalsts sagatavo pastāvīgi atjauninātu un detalizētu reģistru par visiem īpašajiem krājumiem, ko uztur tās teritorijā. Šajā reģistrā cita starpā iekļauj visu informāciju, kas ļauj precīzi identificēt attiecīgo krājumu atrašanās vietu.

Dalībvalstis 15 dienu laikā pēc Komisijas lūguma saņemšanas nosūta Komisijai minētā reģistra kopiju. Šajā kopijā var aizklāt konfidenciālus datus par krājumu atrašanās vietu. Šādu lūgumu var iesniegt ne vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, uz kuru attiecas pieprasītie dati.

2. Ja īpašie krājumi ir sajaukti ar citiem naftas krājumiem, dalībvalstis vai to CKUS veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu šādu sajauktu produktu pārvietošanu, attiecinoši šo noteikumu uz piejauktu daļu īpašajos krājumos, izņemot tad, ja konkrēto krājumu īpašnieks un tās dalībvalsts iestādes vai CKUS, kuras teritorijā attiecīgie krājumi atrodas, ir izdevušas iepriekšēju rakstisku atļauju.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai visiem īpašajiem krājumiem, ko uztur vai pārvadā to teritorijā, piešķirtu beznosacījuma imunitāti pret piedziņas procedūrām neatkarīgi no tā, vai tie ir šo dalībvalstu krājumi vai citu dalībvalstu krājumi.

#### 11. pants

##### Deleģēšanas sekas

Direktīvas 7. un 8. pantā minētā deleģēšana negroza pienākumus, kas katrai dalībvalstij jāpilda saskaņā ar šo direktīvu.

#### 12. pants

##### Statistikas kopsavilkumi par 3. pantā minētajiem krājumiem

1. Attiecībā uz krājumu apjomu, kas jāuztur saskaņā ar 3. pantu, katra dalībvalsts sagatavo un nosūta Komisijai statistikas kopsavilkumu saskaņā ar IV pielikumā noteikto kārtību.



2. Šā panta 1. punktā minēto kopsavilkumu sagatavošanas kārtību, to apjomu, saturu un iesniegšanas biežumu, kā arī paziņošanas termiņu var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Kārtību, kādā kopsavilkumi jānosūta Komisijai, arī var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

3. Dalībvalstis savos statistikas kopsavilkumos par drošības rezervēm nevar iekļaut jēlnaftas vai naftas produktu daudzumus, pret kuriem vērsti aresta vai piedziņas pasākumi. Tas pats attiecas uz visiem krājumiem tādos uzņēmumos, kuri atrodas maksātnespējas stāvoklī vai noslēguši vienošanos ar kreditoriem.

### 13. pants

#### Statistikas kopsavilkumi par īpašajiem krājumiem

1. Katra attiecīgā dalībvalsts par katru produktu kategoriju sagatavo un nosūta Komisijai statistikas kopsavilkumu par saviem īpašajiem krājumiem, kas pastāv katrā kalendārā mēneša pēdējā dienā, norādot vidējā patēriņa dienu skaitu un daudzumus atskaites kalendārā gadā, kuram atbilst šie krājumi. Ja daļa no šiem īpašajiem krājumiem tiek turēta ārpus dalībvalsts teritorijas, tad valsts detalizēti norāda krājumus, ko uztur vai nu attiecīgajās dažādajās dalībvalstīs, vai arī ar šo dalībvalstu un CKUS starpniecību. Tā arī detalizēti norāda to, vai tai pilnībā pieder visi šie krājumi vai arī, gluži pretēji, to īpašniece pilnībā vai daļēji ir tās CKUS.

2. Katra attiecīgā dalībvalsts sagatavo un nosūta Komisijai arī kopsavilkumu par īpašajiem krājumiem, kas atrodas tās teritorijā un pieder citām dalībvalstīm vai CKUS, norādot to apjomu katrā kalendārā mēneša pēdējā dienā, pa produktu kategorijām, kas noteiktas saskaņā ar 9. panta 4. punktu. Šajā kopsavilkumā dalībvalsts visos gadījumos norāda arī attiecīgās dalībvalsts vai CKUS nosaukumu, kā arī daudzumus.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētos statistikas kopsavilkumus nosūta tā kalendārā mēneša laikā, kurš seko pēc mēneša, uz ko attiecas konkrētie kopsavilkumi.

4. Arī statistikas kopsavilkumu kopijas pēc Komisijas lūguma nekavējoties nosūta Komisijai. Šādus lūgumus var iesniegt ne vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, uz kuru attiecas attiecīgie dati.

5. Statistikas kopsavilkumu apjomu, saturu un iesniegšanas biežumu, kā arī paziņošanas termiņu var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Kārtību, kādā kopsavilkumi jānosūta Komisijai, arī var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

### 14. pants

#### Kopsavilkumi par komerciālajiem krājumiem

1. Dalībvalstis Komisijai reizi mēnesī nosūta statistikas kopsavilkumu par to teritorijā glabāto komerciālo krājumu apjomu. Tās šajā sakarībā nodrošina datu konfidencialitāti un nenorāda attiecīgo krājumu īpašnieku nosaukumus.

2. Komisija reizi mēnesī publicē statistikas kopsavilkumu par komerciālajiem krājumiem Kopienā, pamatojoties uz kopsavilkumiem, ko tai nosūtījušas dalībvalstis, un izmantojot kopsavilkumus.

3. Noteikumus par statistikas kopsavilkumu iesniegšanu un publicēšanu, kā arī par to periodiskumu var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

### 15. pants

#### Datu apstrāde

Komisija nodrošina to IT resursu izstrādi, izvietojumu, pārvaldību un uzturēšanu, kuri nepieciešami, lai saņemtu, glabātu un jebkādā veidā apstrādātu datus, kas iekļauti statistikas kopsavilkumos, un visu citu informāciju, ko saskaņā ar šo direktīvu nosūta dalībvalstis vai savāc Komisijas dienestī, kā arī tos datus par naftas krājumiem, kuri savākti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1099/2008 un kuri nepieciešami direktīvas noteikto kopsavilkumu izdarīšanai.

### 16. pants

#### Biodegviela un piedevas

1. Aprēķinot krājumu uzturēšanas pienākumu apjomu saskaņā ar 3. un 9. pantu, biodegvielu un piedevas ņem vērā tikai tad, ja tās ir sajauktas ar attiecīgiem naftas produktiem.

2. Aprēķinot faktiski uzturēto krājumu apjomus, ņem vērā biodegvielu un piedevas, ja:

a) tās ir sajauktas ar attiecīgajiem naftas produktiem; vai

b) tās uzglabā attiecīgās dalībvalsts teritorijā ar noteikumu, ka dalībvalsts ir pieņēmusi noteikumus, ar ko nodrošina, ka tās sajauks ar naftas produktiem, ko glabā atbilstīgi šajā direktīvā izklāstītajām krājumu prasībām, un ka tās izmantos transportēšanā.

3. Kārtību, kādā biodegvielu un piedevas ņem vērā krājumu uzturēšanas pienākumu un 1. un 2. punktā minēto krājumu apjomu aprēķināšanā, var grozīt saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

## 17. pants

**Naftas un naftas produktu koordinācijas grupa**

1. Tiek izveidota naftas un naftas produktu koordinācijas grupa (turpmāk – “koordinācijas grupa”). Koordinācijas grupa ir konsultatīva grupa, kas sniedz ieguldījumu analīzes veikšanā par situāciju Kopienā attiecībā uz naftas un naftas produktu apgādes drošību un atvieglo pasākumu koordinēšanu un piemērošanu šajā jomā.

2. Koordinācijas grupu veido dalībvalstu pārstāvji. To vada Komisija. Pēc Komisijas uzaicinājuma koordinācijas grupas darbā var piedalīties nozares pārstāvji.

## 18. pants

**Pārbaudes par gatavību ārkārtas situācijām un krājumu uzturēšanu**

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm var veikt dalībvalstu gatavības ārkārtas situācijām pārbaudi un, ja Komisija to atzīst par vajadzīgu, arī tādām nolūkam paredzētu krājumu pārbaudi. Sagatavojoties šādām pārbaudēm, Komisija ņem vērā citu iestāžu un starptautisku organizāciju veikumu un konsultējas ar koordinācijas grupu.

2. Koordinācijas grupa var vienoties pieaicināt pārbaudēs citu dalībvalstu pilnvarotus aģentus un pārstāvjus. Tās dalībvalsts, kurā notiek pārbaude, ieceltas valsts amatpersonas var pavadīt pārbaudi veicošās personas. Vienas nedēļas laikā no brīža, kad tiek paziņots par 1. punktā minētās pārbaudes veikšanu, ikviena dalībvalsts, kura nav iesniegusi Komisijai konfidencialos datus par krājumu atrašanās vietu saskaņā ar 6. un 9. pantu, nodod šo informāciju Komisijas darbinieku vai pilnvarotu aģentu rīcībā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka to iestādes un personas, kas ir atbildīgas par drošības rezervju un īpašo krājumu uzturēšanu un pārvaldību, piekrīt inspekcijām un sniedz Komisijas pilnvarotajām personām atbalstu šādu pārbaudžu veikšanai. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka minētajām personām tiek piešķirtas tiesības iepazīties ar visiem dokumentiem un reģistriem, kuri attiecas uz šiem krājumiem, kā arī tiesības piekļūt visām krājumu uzglabāšanas vietām un visiem ar to saistītiem dokumentiem.

4. Saskaņā ar šo pantu veiktās pārbaudes rezultātus paziņo dalībvalstij, kurā pārbaude tika veikta, kā arī tos var nosūtīt koordinācijas grupai.

5. Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka amatpersonām, pārstāvjiem un citām personām, kas strādā Komisijas pārraudzībā, kā arī koordinācijas grupas locekļiem ir pienākums neizpaust informāciju, kura savākta vai nosūtīta, piemērojot šo pantu, un uz kuru tās rakstura dēļ attiecas profesionālais noslēpums, piemēram, krājumu īpašnieku identitāte.

6. Šā panta 1. punktā minēto pārbaudes darbību mērķi neietver personas datu apstrādi. Personas datus, kurus atrod vai ar kuriem saskaras šo pārbaudžu laikā, nevāc un neņem vērā, bet nejaušas savākšanas gadījumā nekavējoties iznīcina.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka visi dati, akti, kopsavilkumi un dokumenti, kas attiecas uz drošības rezervēm un īpašajiem krājumiem, tiek glabāti vismaz piecus gadus.

## 19. pants

**Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz datu apstrādi**

Šī direktīva neskar un nekādā veidā neietekmē fizisku personu aizsardzības limeni attiecībā uz personas datu apstrādi, ko nodrošina Kopienas un valstu tiesību aktu noteikumi, un jo īpaši nekādā veidā negroza dalībvalstu pienākumus attiecībā uz personas datu apstrādi, piemēram, pienākumus, kas tām uzlikti ar Direktīvu 95/46/EK, vai pienākumus, kas Kopienas iestādēm un struktūrām jāpilda saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un kas attiecas uz personas datu apstrādi, kuru tās veic, pildot savus pienākumus.

## 20. pants

**Ārkārtas procedūras**

1. Dalībvalstis paredz procedūras un veic pasākumus, kas nepieciešami, lai to kompetentās iestādes būtisku piegādes traucējumu gadījumā varētu ātri, efektīvi un pārredzami nodot aprītē visas to drošības rezerves un īpašos krājumus vai to daļu un vispārēji vai specifiski ierobežot patēriņu atkarībā no paredzamo piegāžu deficīta, *inter alia* prioritārā kārtā piešķirot naftas produktus konkrētām patērētāju kategorijām.

2. Dalībvalstis pastāvīgi uztur ārkārtas rīcības plānus, ko var piemērot būtisku piegādes traucējumu gadījumā. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek paredzēti organizatoriski pasākumi, ko var īstenot, lai nodrošinātu šādu plānu izpildi. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis to informē par saviem ārkārtas rīcības plāniem un organizatorisko pasākumu plāniem, kuri uz tiem attiecas.

3. Ja ir pieņemts spēkā esošs starptautisks lēmums par krājumu nodošanu aprītē, kas attiecas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, tad:

a) attiecīgās dalībvalstis var izmantot savas drošības rezerves un īpašos krājumus, lai izpildītu starptautiskās saistības, kas izriet no šāda lēmuma. Šādā gadījumā dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, kura var sasaukt koordinācijas grupu vai apspriesties ar tās locekļiem elektroniskā veidā, lai novērtētu ietekmi, ko rada nodošana aprītē;

b) Komisijai būtu jāiesaka dalībvalstīm nodot aprītē visas to drošības rezerves un īpašos krājumus vai šo rezervju un krājumu daļu vai veikt tādas līdzvērtīgas ietekmes pasākumus, kas tiek uzskatīti par atbilstīgiem. Komisija var rīkoties tikai pēc tam, kad tā konsultējusies ar koordinācijas grupu.

4. Ja nav pieņemts spēkā esošs starptautisks lēmums par krājumu nodošanu aprītē, bet Kopianas vai kādas dalībvalsts jēlnaftas vai naftas produktu piegādē rodas grūtības, Komisija pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas ierosmes, vajadzības gadījumā informējot VEA un koordinējot savu rīcību ar VEA, pēc iespējas ātrāk sasauca koordinācijas grupu uz konsultāciju sanākumi. Ja koordinācijas grupas konsultāciju sanākumi sasauca pēc dalībvalsts lūguma, to rīko vēlākais četru dienu laikā pēc šāda lūguma paziņošanas, ja vien attiecīgā dalībvalsts nepiekrīt ilgākam laikposmam. Pamatojoties uz koordinācijas grupas veiktā situācijas novērtējuma rezultātiem, Komisija nosaka, vai pastāv būtiski piegādes traucējumi.

Ja tiek konstatēti būtiski piegādes traucējumi, Komisija atļauj pilnībā vai daļēji nodot aprītē drošības rezervju un īpašo krājumu daudzumus, ko šim nolūkam ierosinājušas attiecīgās dalībvalstis.

5. Dalībvalstis drīkst nodot aprītē savas drošības rezerves un īpašos krājumus, kas ir mazāki par šajā direktīvā noteikto minimālo apjomu tādā daudzumā, kas nekavējoties nepieciešams īpašas steidzamības gadījumu sākotnējā stadijā vai vietēju krīžu gadījumos. Šādas nodošanas aprītē gadījumā dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par daudzumu, kas ir nodots aprītē. Komisija nodod šo informāciju koordinācijas grupas dalībniekiem.

6. Ja piemēro 3., 4. vai 5. punktu, dalībvalstīm ir tiesības uz laiku uzturēt mazākus krājumu apjomus, nekā šīs direktīvas noteikumos paredzētie. Šādā gadījumā Komisija, pamatojoties uz konsultāciju ar koordinācijas grupu rezultātiem un vajadzības gadījumā saskaņojot ar VEA, kā arī ņemot vērā situāciju starptautiskajos naftas un naftas produktu tirgos, nosaka pieņemamu termiņu, kādā dalībvalstīm ir savi krājumi jāatjauno, lai no jauna sasniegtu obligātās rezerves.

7. Lēmumi, ko Komisija pieņem saskaņā ar šo pantu, neskar citas attiecīgo dalībvalstu starptautiskās saistības.

#### 21. pants

#### Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankciju režīmu, ko piemēro to valsts tiesību aktu pārkāpumu gadījumos, kas pieņemti, piemērojot šo direktīvu, kā arī veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šo

noteikumu piemērošanu. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas. Dalībvalstis šos noteikumus paziņo Komisijai ne vēlāk kā līdz 2012. gada 31. decembrim, kā arī nekavējoties paziņo par visiem turpmākajiem grozījumiem.

#### 22. pants

#### Pārskatīšana

Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija pārskata šīs direktīvas darbību un īstenošanu.

#### 23. pants

#### Komitoloģija

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

#### 24. pants

#### Atcelšana

Direktīvu 73/238/EEK, Direktīvu 2006/67/EK un Lēmumu 68/416/EEK ar šo atceļ no 2012. gada 31. decembra.

Atsauces uz atceltajām direktīvām un atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

#### 25. pants

#### Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2012. gada 31. decembrim.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstīs, kuras nav VEA locekles līdz 2012. gada 31. decembrim un pilnībā sedz savu iekšzemes naftas produktu patēriņu ar importu, stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai īstenotu šīs direktīvas 3. panta 1. punktu līdz 2014. gada 31. decembrim. Kamēr minētās dalībvalstis nav īstenojušas šādus pasākumus, tās uzglabā naftas produktu krājumus, kas atbilst 81 dienas vidējam ikdienas neto importam.

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

26. pants

**Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

**Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 14. septembrī

Padomes vārdā –  
priekšsēdētāja  
C. MALMSTRÖM

---

*I PIELIKUMS***IMPORTĒTO NAFTAS PRODUKTU DAUDZUMU JĒLNAFTAS EKVIVALENTA APRĒĶINĀŠANAS METODE**

Direktīvas 3. pantā minētais importēto naftas produktu daudzumu jēlnaftas ekvivalents jāaprēķina ar šādu metodi:

Importēto naftas produktu daudzumu jēlnaftas ekvivalentu iegūst, saskaitot, no vienas puses, šādu produktu tirā importa daudzumus: jēlnafta, sašķidrināta dabasgāze, naftas rafinēšanas fabriku izejvielas, citi ogleņūdeņraži, kas definēti B pielikuma 4. punktā Regulā (EK) Nr. 1099/2008, kurus koriģē, lai ņemtu vērā iespējamās krājumu izmaiņas, un no kuriem atņem 4 %, kas atbilst līgroīna ražīgumam (vai gadījumā, ja līgroīna ražīguma vidējais līmenis valsts teritorijā pārsniedz 7 %, atņem līgroīna faktisko neto patēriņu vai samazina par līgroīna ražīguma vidējo līmeni), un, no otras puses, visu citu naftas produktu, izņemot līgroīnu, tirā importa daudzumus, kurus arī koriģē, lai ņemtu vērā krājumu izmaiņas, un reizina ar 1,065.

Starptautiskos kuģu bunkurus aprēķinos neiekļauj.

---

*II PIELIKUMS***IEKŠZEMES PATĒRIŅĀ JĒLNAFTAS EKVIVALENTA APRĒĶINĀŠANAS METODE**

Direktīvas 3. pantā minētais iekšzemes patēriņa jēlnaftas ekvivalents jāaprēķina ar šādu metodi:

Iekšzemes patēriņš ir faktisko bruto iekšzemes piegāžu kopums, kas definētas Regulas (EK) Nr. 1099/2008 C pielikuma 3.2.1. punktā, ko veido tikai šādi produkti: benzīns, aviācijas benzīns, benzīna tipa reaktīvā degviela (līgroīna tipa reaktīvā degviela vai JP4), petrolejas tipa reaktīvā degviela, cita veida petroleja, gāzeļļa/dīzeļdegviela (destilēta degvielleļļa), degvielleļļa (ar augstu un zemu sēra saturu), kā tie definēti Regulas (EK) Nr. 1099/2008 B pielikuma 4. punktā.

Starptautiskos kuģu bunkurus aprēķinos neiekļauj.

Iekšzemes patēriņa jēlnaftas ekvivalentu aprēķina, reizinot ar koeficientu 1,2.

---

## III PIELIKUMS

## METODES UZTURĒTO KRĀJUMU APJOMA APRĒĶINĀŠANAI

Krājumu apjomu aprēķināšanai jāizmanto šādas metodes:

Neskarot 4. panta 3. punktā minēto gadījumu, katru daudzumu iekļaut uzskaitē kā krājumu var tikai vienu reizi.

Jēlnaftas krājumus samazina par 4 %, kas atbilst ligroīna ražīguma vidējam līmenim.

Ligroīna krājumus, kā arī naftas produktu krājumus, kas paredzēti starptautiskajiem kuģu bunkuriem, neņem vērā.

Pārējos naftas produktus krājumos uzskaita, izmantojot vienu no divām turpmāk aprakstītajām metodēm. Dalībvalstīm izvēlēta metode jāturpina izmantot visu attiecīgo kalendāro gadu.

Dalībvalstis var:

- a) iekļaut visus pārējos krājumus, ko veido naftas produkti, kuri uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1099/2008 C pielikuma 3.1. punkta pirmajā daļā, un aprēķināt to jēlnaftas ekvivalentu, attiecīgos daudzumus reizinot ar koeficientu 1,065; vai
- b) iekļaut tikai šādu produktu krājumus: benzīns, aviācijas benzīns, benzīna tipa reaktīvā degviela (ligroīna tipa reaktīvā degviela vai JP4), petrolejas tipa reaktīvā degviela, cita veida petroleja, gāzeļļa/dīzeļdegviela (destilēta degvielleļļa), degvielleļļa (ar augstu un zemu sēra saturu), un noteikt to jēlnaftas ekvivalentu, attiecīgos daudzumus reizinot ar koeficientu 1,2.

Aprēķinot krājumus, var ņemt vērā daudzumus, ko tur:

- naftas rafinēšanas rūpnīcu tvertnēs,
- lielapjoma termināļos,
- cauruļvadu barošanas rezervuāros,
- liellaivās,
- krasta tankkuģos,
- tankkuģos ostās,
- iekšzemes kuģu bunkuros,
- rezervuāru dibenā,
- ekspluatācijas krājumu veidā,
- lieli patērētāji saskaņā ar likumu vai ja tos kā savādāk kontrolē valdība.

Tomēr šos daudzumus, izņemot tos, kurus uzglabā naftas rafinēšanas rūpnīcu tvertnēs, cauruļvadu barošanas rezervuāros vai lielapjoma termināļos, nevar ņemt vērā īpašo krājumu apjomu aprēķināšanā, ja minētos krājumus aprēķina atsevišķi no drošības rezervēm.

Krājumu aprēķināšanā nekad nedrīkst ņemt vērā:

- a) jēlnaftu, kas vēl nav iegūta;
- b) daudzumus, ko tur:
  - cauruļvados,
  - dzelzceļa tvertnēs,
  - to kuģu bunkuros, kas dodas jūrā,
  - apkopes servisos/degvielas uzpildes stacijās un mazumtirdzniecībā,
  - citi patērētāji,
  - tankkuģos, kuri atrodas jūrā,
  - militāriem mērķiem.

Aprēķinot savus krājumus, dalībvalstis par 10 % samazina krājumu daudzumus, kas aprēķināti saskaņā ar iepriekš minēto. Šo samazinājumu piemēro visiem daudzumiem, kas ņemti vērā konkrētajā aprēķinā.

Tomēr 10 % samazinājumu piemēro īpašo krājumu apjoma aprēķināšanai vai dažādo īpašo krājumu kategoriju apjoma aprēķināšanai, ja šos krājumus vai kategorijas vērtē atsevišķi no drošības rezervēm, jo īpaši – lai pārbaudītu, vai tiek ievēroti 9. pantā noteiktie minimālie apjomi.

## IV PIELIKUMS

**Kārtība, kādā sagatavo un nosūta komisijai statistikas kopsavilkumus par krājumu apjomiem, kas jāuztur saskaņā ar 3. pantu**

Katra dalībvalsts katru mēnesi sagatavo un nosūta Komisijai galīgu statistikas kopsavilkumu par krājumu apjomu, kura uzturēšana ir faktiski nodrošināta katra kalendārā mēneša pēdējā dienā un kuru aprēķina vai nu pēc naftas tīrā importa dienu skaita, vai pēc naftas iekšējā patēriņa dienu skaita atkarībā no kritērija, kas jāizvēlas saskaņā ar 3. pantu. Dalībvalsts kopsavilkumā precīzi norāda iemeslus, kuru dēļ aprēķina pamatā ir importēto daudzumu dienu skaits vai, pretēji, patēriņa dienu skaits, un precīzē, kura no III pielikumā paredzētajām metodēm izmantota krājumu aprēķināšanai.

Ja daži no krājumiem, ko izmanto 3. pantā paredzētā apjoma aprēķināšanā, tiek turēti ārpus valsts teritorijas, katrā kopsavilkumā detalizēti precīzē krājumus, ko attiecīgās dažādās dalībvalstis un CKUS uztur tā laika posma pēdējā dienā, uz kuru attiecas konkrētais kopsavilkums. Dalībvalsts kopsavilkumā visos gadījumos norāda arī to, vai krājumi tiek turēti saskaņā ar viena vai vairāku uzņēmumu deleģētajiem pienākumiem vai arī, gluži pretēji, krājumi tiek uzturēti pēc tās pieprasījuma vai pēc tās CKUS pieprasījuma.

Par visiem krājumiem, ko dalībvalsts savā teritorijā uztur citu dalībvalstu vai CKUS uzdevumā, dalībvalsts sagatavo kopsavilkumu pa produktu kategorijām par krājumiem, kas pastāv katra kalendārā mēneša pēdējā dienā, un nosūta to Komisijai. Šajā kopsavilkumā dalībvalsts visos gadījumos norāda arī attiecīgās dalībvalsts vai CKUS nosaukumu, kā arī daudzumus.

Šajā pielikumā minētos statistikas kopsavilkumus Komisijai nosūta 55 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, uz kuru attiecas konkrētie kopsavilkumi. Tie paši kopsavilkumi pēc Komisijas lūguma jāiesniedz divu mēnešu laikā. Šādus lūgumus var izteikt ne vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, uz kuru attiecas pieprasītie dati.